

Sygn. akt VI RCa 193/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Hanna Niewiadomska (spr.)
Sędziowie:	Zofia Rutkowska Robert Kłosowski
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Anna Greifenberg - Krupa

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2019 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniej P. B.** zastąpionej przez przedstawicielkę ustawową J. Ł.

przeciwko **M. B.**

o alimenty i podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletnich powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu

z dnia 11 kwietnia 2019 roku sygn. akt III RC 8/18

oddala apelację.

Robert Kłosowski Hanna Niewiadomska Zofia Rutkowska

Sygn. akt VI RCa 193/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Piszcu wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2019 r. wydanym w sprawie III RC 8/18 podwyższył z dniem 01 lutego 2018 r. alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w Piszcu z dnia 09 maja 2013 r. w sprawie VIII RC 118/13 od pozwanego M. B. na rzecz małoletniej powódki P. B. z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki J. Ł. (punkt 1), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt 2), nie obciążył stron kosztami sądowymi (punkt 3), zasądził od pozwanego M. B. na rzecz małoletniej powódki P. B.

kwotę 540,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 4) oraz nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 5).

W uzasadnieniu Sąd powołując się na treść art. 135 kro i art. 138 kro wskazał, że doszło do zmiany stosunków uzasadniającej zwiększenie wysokości świadczenia alimentacyjnego pozwanego względem córki. Podał, że od czasu ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniej nastąpił wzrost jej potrzeb związanych przede wszystkim z jej naturalnym rozwojem fizycznym oraz kontynuacją nauki. Sąd zwrócił uwagę, że małoletnia znajduje się pod bezpośrednią opieką matki, która sama czyni starania o jej rozwój umysłowy i fizyczny, co uzasadnia obciążenie jej obowiązkiem finansowym na rzecz dziecka w mniejszym zakresie niż pozwanego. Podał, że sytuacja finansowa pozwanego wprawdzie uległa pogorszeniu, ale nie na tyle by uniemożliwić mułożenie na rzecz córki podwyższonych alimentów. Podkreślił, że pozwany podejmując konkretne decyzje życiowe, w tym finansowe, winien mieć na uwadze, że ma na utrzymaniu dziecko, któremu musi zapewnić utrzymanie. Sąd wskazał, że małoletnia jest dzieckiem zdrowym. Nie uczęszcza na żadne zajęcia dodatkowe, które generowałyby zwiększone koszty jej utrzymania.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd podał, że powódka wygrała postępowanie w 23 % i w takim zakresie należy jej się zwrot poniesionych kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Powyższe rozstrzygnięcie w części tj. co do punktu 2 i 4 zaskarżyła apelacją powódka zarzucając mu naruszenie:

1. art. 227 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów czego skutkiem było dokonanie sprzecznych z treścią zebranego materiału dowodowego ustaleń, polegających na uznaniu, że:

- właściwym było podwyższenie alimentów do kwoty po 500 zł miesięcznie, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów powoduje uznanie, że alimenty należało podwyższyć co najmniej do kwoty po 800 zł miesięcznie,
- pozwany nie może znaleźć pracy z uwagi na brak ofert, podczas gdy ofert pracy z jego wykształceniem nie brakuje, a z ofert tych wynika, że mógłby on zarabiać więcej niż deklarowany przez niego dochód,
- pozwany nie może wykonywać ciężkich prac z uwagi na odnawialny uraz, pomimo, że nie wynika to z jakiegokolwiek dokumentu,
- pozwany czyni starania do powrotu do zdrowia i uczęszcza na rehabilitację mimo, że z przedłożonych przez niego dokumentów wynika, że dostał jedynie skierowanie na rehabilitację,
- stosunek pozwanego w zakresie wychowania małoletniej nie zmienił się podczas, gdy pozwany w ogóle nie bierze udziału w wychowaniu małoletniej, nie spotyka się z nią i nie kontaktuje,

2. art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie poprzez nie zasądzenie kwoty wskazanej w spisie kosztów pomimo, że charakter sprawy był ponadprzeciętny, zwłaszcza biorąc pod uwagę odległość kancelarii pełnomocnika od siedziby Sądu, a co za tym idzie poświęcony sprawie czas.

W konsekwencji wniosła o zmianę punktu 2 wyroku poprzez podwyższenie z dniem 01 lutego 2018 r. zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletniej alimentów o dodatkową kwotę 300 zł, tj. do kwoty po 800 zł miesięcznie oraz o zmianę punktu 4 wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 3 360,13 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za I instancję. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany nie czyni osobistych starań o wychowanie małoletniej, nie kontaktuje się z nią i nie spotyka. Tym samym winien w całości ponosić koszty jej utrzymania. Podniosła, że pozwany ma możliwości majątkowe i zarobkowe aby łożyć na rzecz córki alimenty w żądanej wysokości.

Pozwany M. B. w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie.

W uzasadnieniu wskazał, że aktualnie z uwagi na swój stan zdrowia nie ma możliwości aby osiągać wyższe dochody. Podniósł, że posiada na utrzymaniu kolejne dziecko, które urodziło się jako wcześniak i potrzebuje większych nakładów finansowych. Zwrócił uwagę, że matka małoletniej nie jest zwolniona z obowiązku finansowania jej potrzeb.

Odnosnie wniosku powódki zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu według przedłożonego spisu kosztów wskazał, że sama odległość między kancelarią jej pełnomocnika a Sądem nie uzasadnia zwiększonych nakładów. Podniósł, że skoro powódka zdecydowała się skorzystać z pełnomocnika z E. to winna ponieść koszty jego ustanowienia i dojazdów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe, zaś w uzasadnieniu wyroku przedstawił swoje wnioski, wskazał na dowody, którym dał wiarę wskazując dokładnie powody tych decyzji. Sąd II instancji w pełni podziela ustalenia i ocenę dokonaną przez Sąd I instancji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd I instancji prawidłowo ocenił, iż nastąpiła w sytuacji stron zmiana stosunków, będąca istotną, w rozumieniu przepisu art. 138 kro.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, dlaczego sąd ustalił, że nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki.

Przypomnieć tylko w tym miejscu należy, że Sąd Rejonowy wskazał na wpływ czasu od wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, obecny wiek małoletniej powódki oraz rozpoczęcie przez nią edukacji szkolnej. Słusznie również Sąd I instancji zważył, że podawane przez matkę małoletniej koszty jej utrzymania są zawyżone, biorąc pod uwagę, że dziewczynka ma (...) lat, jest zdrowa i nie uczęszcza na żadne zajęcia dodatkowe. Tym samym słusznie ustalił, że miesięczny koszt jej utrzymania wynosi 800-900 zł.

Powyższe okoliczności są zaś bezsporne i same przez siebie powodują wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej do alimentacji w porównaniu do okresu, kiedy wydawano orzeczenie w przedmiocie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Słusznie również Sąd I instancji wskazał, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców tym samym matka małoletniej również winna czynić odpowiednie do swoich możliwości zarobkowych nakłady finansowe na rzecz córki. Brak jest podstaw aby kosztami utrzymania małoletniej w całości obciążyć pozwanego.

Nadto wbrew twierdzeniom matki małoletniej wskazać należy, że pozwany aktualnie swoje możliwości zarobkowe wykorzystuje maksymalnie biorąc pod uwagę jego stan zdrowia. Nie ma on możliwości osiągnięcia wyższych dochodów, a z uzyskiwanych obecnie nie jest w stanie łożyć na utrzymanie dziecka wyższej kwoty niż zasądzona przez Sąd Rejonowy. Podkreślić przy tym należy, że pozwany z uzyskiwanego wynagrodzenia także musi ponieść koszty utrzymania swojego gospodarstwa domowego i musi posiadać środki na własne utrzymanie.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wpływ czasu i wzrost naturalnych potrzeb powódki, wiąże się z koniecznością zwiększenia wydatków na zabezpieczenie realizacji jej usprawiedliwionych potrzeb, przez co oczywistym jest zwiększenie udziału finansowego pozwanego, w partycypowaniu w tych wydatkach. Ustalona przez Sąd Rejonowy kwota 500 zł miesięcznie od pozwanego na rzecz małoletniej jest wystraszająca do zaspokojenia jej aktualnych potrzeb, odpowiada przeciętnym kosztom utrzymania, przy uwzględnieniu nakładów finansowych jej matki.

Zgodnie z treścią art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wskazać należy, że powódka wygrała sprawę w 23 % tym samym w takim jedynie zakresie należy się jej zwrot kosztów postępowania. Słusznie zatem Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 540,52 zł tytułem poniesionych przez nią kosztów celowego dochodzenia

praw i celowej obrony. Wbrew twierdzeniom skarżącej przedmiotowa sprawa nie była skomplikowana i nie wymagała zwiększonego nakładu pracy tym samym nie było podstaw do przyznania wynagrodzenia w zwiększonej wysokości.

Sąd Odwoławczy nie podzielił zatem stanowiska skarżącej w zakresie kwestionowania rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. W konsekwencji po analizie postępowania przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy dokonanej przez pryzmat zarzutów apelacyjnych Sąd Odwoławczy uznał, że wyrok Sądu I instancji jest słuszny i prawidłowy, zaś argumenty apelacji nie zdołały go zdyskredytować, wobec czego na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

Zofia Rutkowska Hanna Niewiadomska Robert Kłosowski